

дбають про інтереси громадян. В такому партнерстві громадські організації готові брати на себе відповідальність за розвиток таких сфер як: проведення акцій та ініціатив в громаді, що сприятимуть соціальній згуртованості; надання соціальних послуг, здійснення соціального супроводу вразливих груп населення; залучення громадян до активної участі в житті громади через участь в заходах; розроблення програм місцевого розвитку та залучення ресурсів; брендинг громади; здійснювати інформаційно-просвітницьку діяльність та моніторити потреби; посилювати інституційну спроможність організацій та установ громади; провадити мережування та обмін досвідом за участі інших громад.

Зробити співпрацю громадських організацій та органів місцевого самоврядування сталою та результативною можливо через принцип субсидіарності – всі проблеми, які можуть ефективно вирішуватися на місцях, повинні перебувати в компетенції організацій та установ, які найбільш близькі до населення.

Використані джерела

1. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 1 липня 2010 року № 2404-VI. URL: <http://www.nau.ua/druk.php?name=332930-01072010-0.txt>.
2. Моніторинг процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування. URL: <https://decentralization.gov.ua/mainmonitoring>.
3. Мельник С. В. Шляхи стимулювання соціальної відповідальності вітчизняного бізнесу. URL: www.lir.lg.ua/shlahi.doc.
4. Кластерний підхід при співробітництві територіальних громад. URL: <https://samoorg.com.ua/blog/2019/09/11/klasterniy-pidhid-pri-spivrobitnitstvi-teritorialnih-gromad/>

Олександр ГОВДА

здобувач освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я» ТНЕУ

Науковий керівник – д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ТНЕУ Алла МЕЛЬНИК

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ПОЛОЖЕНЬ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ У ПРАКТИКУ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІКЛІНІЧНОГО ЗАКЛАДУ

Медична реформа, започаткована у 2018 році, охопила первинний рівень медичної допомоги та суттєво змінила підходи до фінансування і організації роботи сімейних лікарів. З 01.04.2020р. заплановано започаткування реформування системи медичного обслуговування у закладах вторинного та третинного рівнів. Це ставить проблему зміни фінансування поліклінічних закладів і вимагає теоретико-методичного обґрунтування їх функціональної діяльності.

Проблемам реформування системи охорони здоров'я були присвячені

праці таких вчених як В. Лехан, Я. Радич, А. Мельник, В. Толкованов, Г. Монастирський та інші. Попри загалом об'єктивні оцінки процесів реформування системи охорони здоров'я в Україні зазначеними авторами в існуючих публікаціях практично не висвітлені проблеми функціональної діяльності поліклінічних установ вторинного та третинного рівнів закладів охорони здоров'я. Поза увагою також залишається питання адаптації їх роботи до змін в середовищі медичної допомоги та надання медичних послуг. Фактично, специфіка функціональної діяльності поліклінік полягає у важливості робіт, які вони виконують в системі охорони здоров'я.

Основними напрямками діяльності обласних поліклінік є:

- надання високоспеціалізованої консультативно-діагностичної медичної допомоги населенню;
- надання організаційно-методичної допомоги лікувально-профілактичним закладам області.

Зберігаючи основи цієї діяльності, поліклінічний заклад зобов'язаний адаптувати свою роботу до необхідних змін, передбачених стратегією реформування системи охорони здоров'я. Важливими є особливості взаємодії з органами державної влади, контрахтування, фінансування та тарифікації медичних послуг. Виникають складнощі у бюджетуванні, укладанні колективних договорів, розподілу майна при реорганізаційних змінах і поділі на окремі комунальні некомерційні підприємства. Адміністративно-територіальна реформа, що призводить до ліквідації районів і утворення об'єднаних територіальних громад, вимагає внесення змін у процеси забезпечення діяльності медичних установ і поліклінік, зокрема.

Надзвичайно важливими є пацієнтоорієнтованість, зворотній зв'язок та комунікація з пацієнтами, контроль якості надання медичної допомоги.

Є ризик з приводу добросовісної взаємодії між закладами охорони здоров'я різних ланок. З'являються особливості та переваги провадження медичної практики у статусі фізичних осіб підприємців, колективної практики та комунальних некомерційних підприємств.

З метою успішного розв'язання завдань, що виникають перед поліклінічними установами в нових умовах функціонування, вважаємо за доцільне:

- провести системний аналіз стану функціональної діяльності поліклінік, виявити сильні та слабкі сторони, можливості і загрози;
- визначити пріоритети діяльності та розробити стратегію розвитку та функціонування поліклінічних закладів охорони здоров'я;
- провести роботу по впровадженню інноваційних технологій у функціональну діяльність поліклінік у нових умовах їх ресурсного забезпечення;
- вдосконалити змістовну компоненту функціональної діяльності з врахуванням нових відносин «надавач медичних послуг – пацієнт».

Використані джерела

1. Лехан В.Н. Перспективы развития системы здравоохранения в Украине : стратегия, тактика и риски реализации. Ч. 2. В.Н.Лехан. URL: <http://www.likar.info/pro/article-46930perspektivy-razvitiya-sistemyi-zdravoohraneniya-v-ukraine-strategiya-taktika-i-riski-realizatsii-chast-2/>
2. Мельник А.Ф. Підвищення конкурентоспроможності територіальних громад в умовах реалізації нової регіональної політики України. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2019. Вип. 1. С. 21-36.
3. Монастирський Г.Л., Попович Т.М. Антикризове управління : Навч. пос. Тернопіль, КРОК.2015. 179с.
4. Співробітництво територіальних громад (міжмуніципальне співробітництво – ММС) [Текст] : навч.-практ. посіб. / В. В. Толкованов, Т. В. Журавель, О. С. Врублевський [та ін.]; за заг. ред. В. В. Толкованова, Т. В. Журавля. К. : Фенікс, 2016. 153 с.
5. Радиш Я.Ф. Державне управління охороною здоров'я в Україні: генезис та тенденції розвитку: автореф. дис.... д-ра наук з держ. упр.: 25.00.01. Я.Ф.Радиш; Укр. акад. держ. упр. при Президентові України. К., 2003.

Анастасія ГОЛОВАТЮК

здобувачка освітньо-професійної програми

«Управління персоналом» ТНЕУ

Науковий керівник – к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Ольга ДЯКІВ

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ І ВДОСКОНАЛЕННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ ОРГАНІЗАЦІЇ

Кожна організація, послідовно проходячи свої життєві цикли, намагається якомога довше втриматися на стадії зростання та розширення своїх можливостей, проте це вдається не всім. Мінливість сучасного світу, блискавичний розвиток ринку та постійний ріст якості запитів споживачів зобов'язують організації формувати гнучкість, адаптивність, готовність до антикризового управління. Як показує світовий досвід, саме ефективна корпоративна культура дозволяє компаніям адекватно реагувати на зовнішні виклики та мінімізувати внутрішньо-структурні ризики.

Хоча терміном «корпоративна культура» послуговуються вже з ХІХ ст., сучасні українські підприємства часто не наділяють його особливою вагою, а якщо й намагаються використовувати якісь корпоративні елементи в рамках своєї діяльності, то роблять це за зразком зарубіжних компаній за допомогою методу спроб і помилок. Попри те, що академічні дослідження корпоративної культури в Україні розвиваються досить активно, на жаль, вони не завжди знаходять практичне втілення.

Серед науковців, що розробляли проблематику даної теми, варто згадати А. Файоля, Т. Пітерса, Р. Вотермена, Д. Хемптона, Р. Таджурі, Дж. Літвіна, пізніші праці К. Мацусіти, А. Моріти, Т. Діла, А. Кеннеді, Дж. Зонельфельда,